

אני מעצבת אופנה. למדתי באקדמיה הבינלאומית לאמנות ועיצוב בנמולנדה סיימתי ממש עכשיו. היה לי טקס סיום. אני אוהבת אופנה. אופנה אפריקאית בעיקר. אני אוהבת את הבדים האפריקאים, אני אוהבת את הקטינגי.

היום הראשון בישראל היה מפחיד. ההורים שלי הכינו אותנו שאנחנו הולכים לאנשהו מחר בלילה. הם רק אמרו לאנשהו ממצרים, לא אמרו לאן. למדתי במצרים ביסודי, ואז פשוט עזבנו בלילה באוטו. היו שם הרבה אנשים ורוב האנשים היו מכוסים. אמא שלי הייתה בהריון בחודש שישי. זה היה מפחיד ואמרו לנו פשוט ללכת לאוטו. הם כיסו אותנו בשמיכות. אמא שלי הייתה עם הנהג מקדימה כי היא הייתה בהריון. אחותי בכתה כי מישהו ישב לה על הרגל. אבא אמר לה להיות בשקט ושהכל יהיה בסדר. הם לקחו אותנו לתוך בית ואמרו לנו שזה רק עד מחר ואז תלכו ברגל לגבול עם ישראל. הגענו לגבול, והחיילים הישראלים אמרו לנו להרים ידיים. הם שאלו אם מישהו מדבר אנגלית. אבא שלי הרים יד והוא הפך למתרגם. אל תפחדו, אנחנו פה לעזור לכם. אמא שלי בכתה היא חשבה שהיא עומדת ללדת, והחיילים אמרו לנו להשאר בצד וקראו לאמבולנס. הם לקחו את אמא שלי ואותי ואת אחותי לקיבוץ. את אבא שלי השאירו שם ואמרו שהוא יבוא מאוחר יותר. איך שהגענו לקיבוץ לקחו אותה לבית החולים והיא הייתה שם שלושה ימים ואז היא החלימה. עיתונאים באו וראינו את אבא שלי. משם לקחו אותנו לבאר שבע והיינו שם חודשיים ומתנדבים הגיעו לקבל את פנינו. הם היו נדיבים. אני לא זוכרת הרבה כי הייתי מאוד צעירה.

ואז עברנו לערד. ההורים שלי עבדו במרידיאן בים המלח. היינו באולפן ולמדנו עברית במשך חצי שנה. אחרי זה הלכנו לבית ספר. משם הלכתי לבית ספר יסודי אבישור בכיתה ה'. עליתי לתיכון אורט. אהבתי את החיים שלי בישראל, את החברים. הייתה לי חברה טובה בשם נינדיס מהפיליפינים. גם אורית מהכיתה שלי. הייתי בת 15 כשהייתי צריכה לעזוב. החיים שלי היו טובים תמיד הייתי מבלה עם מיכל וליאור. מיכל ליוותה אותי מאז שהייתי בערד הכרנו אותה דרך האולפן.

היום האחרון בישראל - ההורים שלי אמרו שאנחנו חייבים לחזור לדרום סודן. לא מרשים לנו יותר להישאר פה. אחותי ואני לא רצינו ללכת, וגם אמא שלי לא רצתה. אבל אבא שלי אמר שאין ברירה ואמר שזה לא הבית שלנו. הרבה אנשים היו שם באוטובוסים. הרבה חברות שלי באו להגיד שלום. הרגשתי עצובה ומפוחדת כי בעצם אף פעם לא הייתי בדרום סודן ואני שומעת שיש שם מלחמה. נולדתי בכלל בחרטום. אחותי נולדה בלבנון. אח שלי נולד בישראל. לא ידענו כלום בעצם. ודרום סודן באמת הייתה מפחידה. היו יתושים בכל מקום וחליתי במלריה וכך גם כל המשפחה שלי. כל מה שפחדתי התגשם. הייתי בבית ספר שם במשך שנה ורק אחותי הייתה חברה שלי. לא ידענו כלום ולא הכרנו אף אחד, דיברנו רק עברית. כולם כעסו עלינו שאנחנו מדברות עברית. אנחנו עד היום עושות את זה כשאנחנו לא רוצות שיבינו אותנו.

ואז פרצה המלחמה. ישנתי, וסביב עשר בלילה שמעתי משהו כמו פצצה. וחשבתי שזה נפצים. ואז אחותי העירה אותי ואמרה לי איך את ישנה אם יש מלחמה. אבא שלי ואמא שלי אמרו לאחותי ולי לא להיפרד שנהיה יחד תמיד. ואז היו הפצצות גדולות ורצנו אני ואחותי ביחד. בכינו וראינו גופות סביבנו. ולא יכולתי שלא לשאול את עצמי מה הביא אותי לכאן. לאחותי הייתה מחברת עם המספר של ליאור והיא התקשרה לליאור מישראל שתעזור לה. ואז שמענו על ביקם וליאור עזרה לנו להכנס לפרוייקט קאם טרו. ואז התקשרו להורים שלי ואמרו להם שיש ספונסר בשבילנו ובאנו לאוגנדה ב-2014. והיה לי כל כך קשה ללמוד באנגלית. בישראל למדתי בעברית. בית הספר היה לי קשה ולא רציתי כל כך להמשיך עם זה. למדתי במגמת אופנה אבל זה לא היה רציני אבל אני הבנתי שאני כן רוצה להיות רצינית בזה. לאה אמרה לי על הבית ספר הבינלאומי של האופנה וידעתי שדייך גם ילך לשם. ועשינו את זה ביחד. היום אני מעצבת שמלות. אני עושה גם אופנה לגברים אבל אני מעדיפה לעשות לנשים. אני אוהבת לעצב בגדים לחתונות, למרות שאפשר גם קז'ואל.

ההבדלים בין בית הספר בישראל ופה היה השפה. אם הייתי נשארתי בישראל לא בטוחה שהייתי הולכת לאופנה. אהבתי את זה גם אז, והייתי מתרגשת עם אמא שלי כשהיינו קונות בגדים, אני אוהבת להשקיע וכשאנשים מחמיאים לי על הלבוש שלי. אני מתגעגעת לבית הספר שלי שם.

אני לא מרגישה פליטה יש לי מדינה ואני גאה בה, דרום סודן. זה הבית שלי. בישראל הרגשתי פליטה, כי לסודן עוד לא הייתה עצמאות והייתה הרבה מלחמה. היום אני סטודנטית מדרום סודן שלומדת באוגנדה. על הלוח ציירתי את עצמי כמעצבת אופנה של דרום סודן, שמקדמת את המדינה שלי. אני רוצה שידעו שאני מדרום סודן כמעצבת.

בעוד עשר שנים אהיה בדרום סודן. אני מקווה שזו תהיה מדינה מפותחת את זה ושאני אפתח חברה עם אבא שלי, שגם הוא מעצב אופנה וחייט. אני הולכת לחופשות בדרום סודן ואז אנחנו נפגשים. היום אני לא אחזור לדרום סודן כי זה לא יציב שם ולא בטוח.